კიევი. ცენტრალური სტადიონი. 8 სექტემბერი.

“დინამო” (კიევი) – “დინამო” თბილისი) 2:1 (0:1).

კიევი – სამოხინი, დამინი, ფომენკო, რეშკო, მატვიენკო, დოცენკო (ზუევი), მუნტიანი, ბურიაკი, სემიონოვი, ვერემეევი, ბლოხინი.

თბილისი – გოგია, ძოძუაშვილი, კანთელაძე, ჭელიძე, ხინჩაგაშვილი, ებრალიძე, მ. მაჩაიძე, ასათიანი, გუცაევი (მჭედლიშვილი), ყიფიანი (გ. ნოდია), ლ. ნოდია.

მსაჯი: ვ. ლიპატოვი (მოსკოვი).

დუბლიორები – 1:0 თბილისელთა სასარგებლოდ.

გაფრთხილებულია რ. ძოძუაშვილი.

მოწინააღმდეგე მხარეები ამ მატჩში ძალიან რთული პრობლემების წინაშე იდგნენ. კიევის “დინამო” სულ “ერთი ნაბიჯით” ჩამორჩება გათამაშების ერთპიროვნულ ლიდერს – “არარატს” და ამიტომ მისთვის ქულის დაკარგვა შეიძლება საბედისწერო გამოდგეს. მაგრამ მარაგის შევსება აუცილებლად ესაჭიროებოდათ თბილისელებსაც, რომლებიც მათთვის ერთობ შეუფერებელ ადგილზე არიან სატურნირო ცხრილის მეორე ნახევარში.

მატჩის დასაწყისი კიეველთა სასარგებლოდ წარიმართა. მათი იერიშები კარგად მოფიქრებული, საფუძვლიანად მომზადებული იყო და ანგარიშის გახსნას ბევრი არაფერი აკლდა, როცა ბურიაკმა ზუსტი გადაცემით გაიყვანა გოგიას პირისპირ ბლოხინი. ეს იყო ორი ფეხბურთელის – ფორვარდისა და მეკარის უშუალო “დუელი”, რომელიც მეკარის სასარგებლოდ დამთავრდა. გოგიამ ბოლო წამს იმარჯვა და კარი აშკარა ხიფათს გადაარჩინა.

ამ ეპიზოდს მოჰყვა სტუმრების კონტრშეტევა. ლ. ნოდიამ მე–8 წუთზე მინდვრის სიღრმიდან გადააწოდა მარჯვენა ფლანგზე გუცაევს, მან – ყიფიანს. ამ უკანასკნელმა შეძლო მცველისა და მეკარის მოტყუება, რის შემდეგაც ძნელი მდგომარეობიდან, თითქმის პირითი ხაზიდან დაარტყა ცარიელ კარში. ბურთი შორეულ ძელთან გაეხვია ბადეში – 1:0.

მასპინძლებმა დაუყოვნებლივ მიმართეს ყველა ზომას მდგომარეობის გამოსასწორებლად. ისინი მაშინვე დაეუფლნენ ინიციატივას, აქტიურად ჩართეს იერიშებში ნახევარმცველები და მეტოქე აიძულეს ძირითადად დაცვაზე ეზრუნა. თბილისელებს ხიფათის თავიდან ასაცილებლად დასჭირდათ ლ. ნოდიას ნახევარდაცვაში დახევა, დაცვის რიგების გაძლიერება, ხოლო გოგიას სისტემატურად უხდებოდა თამაშში ჩართვა.

კიეველებმა ტაიმის დასასრულამდე ვერ შეძლეს ანგარიშის შეცვლა, თუმცა საამისო შესაძლებლობა არაერთხელ მიეცათ. კიდევ უფრო იმატა მათმა უპირატესობამ შესვენების შემდეგ. თბილისელთა საჯარიმო მოედანზე ხშირად იქმნებოდა სახიფათო სიტუაციები, მცველები, ნახევარმცველები, მეკარე გოგია სრული დატვირთვით თამაშობდნენ. წინა ხაზზე იმყოფებოდნენ მხოლოდ გუცაევი და ყიფიანი, რომლებიც ეპიზოდურად თუ ახერხებდნენ კონტრთამაშის შექმნას, მაგრამ მალე ყიფიანი დაშავდა და მინდვრის დატოვება მოუხდა, ხოლო გუცაევი ნახევარმცველ მჭედლიშვილით შეცვალეს.

70–ე წუთზე კიეველებმა, როგორც იქნა, მიაღწიეს საწადელს. ბურიაკ–ბლოხინის კომბინაცია საპასუხო გოლით დამთავრდა, 7 წუთის შემდეგ კი ვერემეევმა კარგ პოზიციაში გაიყვანა ბურიაკი, რომელმაც მეორედ აიღო მეტოქის კარი – 2:1.

თბილისელებმა მხოლოდ ბოლო 10 წუთში შეძლეს ინიციატივის ხელში ჩაგდება და ახლა მასპინძლებს მოუხდათ საკუთარი კარის დაცვაზე ფიქრი. მათ წარმატებით გაართვეს თავი ამ ამოცანას და შეინარჩუნეს ძნელი, მაგრამ დამსახურებული გამარჯვება.

ო. ბუჩმა (ტელეფონით, ჩვენი კორ.).
“ლელო”, 11 სექტემბერი, 1973 წ.